

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De filio sacerdotis. Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODOR. HISTOR.

Quas impietatis suæ pœnas dederit, tum Iulianus Imperatoris auunculus, tum impij item aliij. CAP. XII.

Sed isti tyranni pro his impiis & insanis facinoribus nõ diu pòst pœnas perfoluerūt . Nam Iulianus confestim in grauem morbum delapsus, visceribus putredine exesis, interiit: atque stercus non amplius per partes illas corporis, per quas naturaliter egeri solet, emisit, sed sceleratū eius os, instrumentum blasphemix, partis illius ad stercus eijciendum natæ, locum obtinuit . Ferunt eius vxorem, mulierem ob fidei præstantiam egregie nobilitatam, hæc ad maritum dixisse: Debes merito, mi vir, Christum seruatore laude prædicare, quod tibi hac castigatione suam potentiam ostenderit. Nam quem oppugnasses plane te præterijisset, nisi consueta sua lenitate vsus, has plagas diuinitus tibi inflixisset . Miser igitur partim cõiugis oratione, partim cruciatu sibi imposito morbi causam perspicies, orat imperatorem, vt ecclesiam his quibus erat ablata, redderet . Sed neque ei hoc persuasit, & ipse extemplo migravit è vita . Felix autem de repente flagello etiam cœlitus impacto oppressus, sanguinem dies noctesq; ex ore fudit: quippe sanguis ex omnibus vndiq; corporis vt ita dicam vasis, quibus continebatur, ad eam partem confluit . Itaque vniuerso eius sanguine ad hunc modum exhausto, statim extinctus est, & æternæ morti traditus. Has quidem pœnas isti pro sua impietate dederunt.

De filio sacerdotis. CAP XIII.

Per id temporis, adolescens quidam, filius sacerdotis, in impia educatus religione, se in numerum piorum aggregauit . Nam mulier quædam illustris ob pietatem, & diaconatus munere dignata, matri huius adolescentis per familiaris, eum cum matrem aduentantē (adhuc quidem valde adolescēs erat) forte salutauit, magnopere est eū ad veram pietatem cohortata. Mortua verò matre, venit ad
eam

eam adolescens, & consuetam ab ea disciplinam perdiscit. Atque firmè in animo desigens eius consilia, percontatur magistram, quæ via possit superstitionem patris deuitare, & veritatis, quam illa prædicabat, compotem fieri. Cui illa, oportet, inquit, patrem deserere, & illi tum & illius fabricatorem præponere: & alteram petere ciuitatem, in qua potes latitare, & impii tyranni manus effugere: pollicebaturque se ei rei prospecturam. Tum adolescens, at, inquit, deinceps veniam ad te, & tibi meam animam committam.

Paucis interpositis diebus, Iulianus Daphnen contendit, publicum epulum celebraturus: Cunque eo vnà proficitur sacerdos, adolescentis pater, qui Imperatorem comitari consueuerat. Adolescens erat cum patre, & frater vnà. Isti nanque in cibo Imperatoris aqua lustrali expiando ædituorum munere fungebantur. Septem dies festum Daphne agi solet. Primo die adolescens, vbi toro astans Imperatoris, obsonia aqua lustrali expiauerat, consuetoque scelere polluerat, curriculo currit Antiochiam, & ad eximiam illam mulierem recta profectus, ego, inquit, venio ad te, vt à me promissum est. Tu ergo salutem tam corporis, quam animæ consulito, promissumque præstato. Quamobrem illa surgens extemplo, adolescentem deducit ad Meletium: qui eum in superiore parte ædium, in quibus habitabat, commorari iussit.

Pater autem quærere adolescentem, perlustrare vndique Daphnen, atque ad urbem contendens, circuire plateas, & angiportus, circūferre in omnes partes oculos non cessat. Quod quidem fecit, magno illius inueniendi desiderio incensus. Vbi ventum est ad eum locum, in quo erant ædes Meletij, oculis sublatis, videt eum ex tabulato despicientem: ad quem accurrens, inde abstraxit abduxitque. Atque ei domum reducto, primum permulta inflixit verbera: deinde verucula candentia manibus, pedibus, & dorso impegit: postremo conclusit in cubiculo, ostio foris obserato, ipseque Daphnen reuertit.

Ista ille ipse cum ætate iam admodum exacta erat, mihi narravit: addiditque etiam, se numine afflatum, & diuina repletum gratia, omnia patris simulachra confregisse, eorumque irrisisse imbecillitatem.

κ κ 2

Postea

THEODOR. HISTOR.

Postea verò complexum animo facinus, quod consciuerat, cœpit patris aduentum pertimescere, orasq; Christû dominum, vt ipsi ferret auxilium, seras perrumperet, & ostia patefaceret. Nam tua causa, inquit, hæc & perpeffus sum, & admisi. Quæ cum dixisset, excidisse seras, & ostia aperta esse: Inde igitur recurrisse ad magistram: quæ eum veste induit muliebri, & postquã in camera collocasset, iterum ad Meletium deduxit. Meletium verò Cyrillo, qui tum Hierosolymorum fuit Episcopus, ipsum cõmississe, & ita noctu iuisse in Palæstinam. Post mortem autè Iuliani iste adolescens patrem ad veram traduxit religionem. Etenim cum istud, tum alia nonnulla nobis ipse narravit. Quare isti hoc modo ad Dei cognitionem adducti, verã salutẽ consecuti sunt.

De Iuuentino & Maximiano Romanis.

CAP. XIII.

Iulianus verò liberius, imò verò impudentius aduersus verũ Dei cultũ arma ferre: & quanq̃ personã induebat modestig, tamẽ retia parare, atq; tẽdere plagas cœpit, quæ homines errore deceptos in impietatis perniciem inducerent. Nam primum fontes, tum qui in vrbe erant, tum qui Daphne, sceleratis victimis contaminare, quò singuli, qui aquam gustarent, tetra nequitia labe inficerentur. Deinde quæ in foro exponebantur, eadem sceleris macula inquinare. Nam panes, carnes, fructus, olera, & alia omnia esculentã aqua lustrali aspergebãtur. Quæ cum viderent Christiani, & si non poterant non gemere, lamentari, & scelera illa impensẽ detestari, tamen eisdem vescuntur, legi apostoli obsecuti ita iubenti: Quicquid in macello venditur, comedite, nihil diiudicantes propter conscientia. At duo tamen viri re militari præstantes (erant nanq; scutati milites, & satellites imperatoris) in quodam conuiuio acerbius & maiore cum animorum ardore horrenda illa scelera deplorant, verbisque trium puerorum planè admirabilium, qui Babyloni olim se tam præclarè gesserant, vtuntur: Nã, inquit: Tradidisti nos regi iniquo, qui te deseruit supra, omnes gentes terræ. Quæ verba vnus ex conuiuarum numero indicauit Imperatori. Ille confestim optimos illos viros

1. Co. 10.

Danic. 3.